

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

*Damaschin Ion xxxxxxxx, născut la xxxxxxxxxx,
originar și domiciliat în r-nul xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 28.02.2017 – 29.03.2018

instanța de apel: 26.04.2018 – 19.06.2018

11.01.2019 – 02.04.2019

instanța de recurs ordinar: 20.08.2018 – 20.11.2018

17.08.2019 – 19.02.2020

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 martie 2018, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, lui Damaschin Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani.

Pedeapsa aplicată lui Damaschin Ion prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 (una sută douăzeci) ore, s-a dispus a fi executată de sine stătător.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Damaschin Ion la 12.01.2017, în jurul orei 17.20, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane în mod deschis, în timp ce se afla în interiorul magazinului

„Smaragt”, ce aparține SRL „xxxxxxx” amplasat pe adresa bd. Ștefan cel Mare xxxxx, mun. Chișinău sub pretextul procurării unui lăntișor, o brățară și a unui inel confecționate din aur a probat mai multe produse, de unde în timp ce acesta avea în mână un lăntișor, o brățară și un inel confecționate din aur, a aruncat cu nisip și zăpadă în fața unei vânzătoare-consultant, atrăgând atenția celeilalte 2 vânzătoare-consultant și folosindu-se de neatenția acestora a fugit de la fața locului într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel SRL „xxxxxxx” un prejudiciu material considerabil în jur de 10 200 lei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Martalog Viorica în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Damaschin Ion, recunoscut vinovat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa minimă, ținând cont de art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de 3 ani 4 luni închisoare cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cărei îi corespund 30 zile închisoare (conform calculelor prevăzute de art. 87 alin. (1) Cod penal) și prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 1 (un) an 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, să-i fie stabilit definitiv lui Damaschin Ion pedeapsa sub formă de 3 (ani) 5 (cinci) luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, care va fi executată separat.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Damaschin Ion pe termen de probă de 1 (un) an.

3.1 În motivarea apelului avocatul Martalog Viorica a indicat următoarele:

- la stabilirea pedepsei prima instanță nu a respectat prevederile art. 96, 385 alin. (1), 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiind încălcate normele de drept material și procedural, legate de individualizarea pedepsei, fiind neglijate circumstanțe atenuante, care ar fi influențat stabilirea pedepsei inculpatului, și anume faptul că ultimul are la întreținere soția, care nu lucrează, deoarece îngrijește de copilul minor de patru luni și

recuperarea integrală benevolă de către inculpat a prejudiciului cauzat părții vătămate;

- soluția instanței vis-a-vis de aplicarea pedepsei cu închisoarea, izolându-l de societate, nu corespunde principiului proporționalității între interesul social (scopul pedepsei penale) și drepturile inculpatului la un proces echitabil, iar argumentele instanței sunt contradictorii în raport cu motivele proprii, invocate în partea descriptivă a sentinței;

- instanța nu a motivat necesitatea izolării inculpatului de societate, totodată, în partea descriptivă a sentinței, instanța ajunge la concluzia stabilirii acestuia a pedepsei la limita minimă, adică 3 ani 3 luni închisoare, iar în dispozitivul sentinței lui Damaschin Ion i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, astfel dispozitivul sentinței de condamnare contravine părții descriptive a acesteia;

-stabilind inculpatului pedeapsa definitivă conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța nu a indicat cu care pedeapsă este cumulată sancțiunea stabilită, doar din caracterul pedepsei cumulate se poate deduce că instanța face referire la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018 prin care Damaschin Ion a fost condamna în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- constatând faptul condamnării lui Damaschin Ion prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, la aplicarea pedepsei definitive în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, prima instanță, contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, a dispus executarea separată a pedepsei de 120 ore muncă neremunerată, cumularea acestora fiind obligatorie. În acest caz, consideră instanța urma să condamne definitiv inculpatul, prin cumularea și celor 120 ore muncă neremunerată, potrivit sentinței din 07.02.2018, în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ce corespund cu 30 zile de închisoare (120 ore muncă neremunerată : 4 ore pentru o zi în caz de cumulare);

- instanța de judecată nu a examinat oportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, or în cazul unui cumul al pedepselor potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, aplicarea art. 90 Cod penal este legală și întemeiată;

- la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată urma a ține cont de faptul că în speță nu există circumstanțe agravante, fiind prezente circumstanțe atenuante, și anume căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, recuperarea integrală benevolă a prejudiciului, personalitatea

acestui care se caracterizează pozitiv, are la întreținere soția și copilul nou-născut, circumstanțe care în ansamblu justifică soluția de suspendare condiționată a executării pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, apelul declarat a fost respins ca nefondat. Dispozițiile sentinței atacate fiind menținute fără modificări

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, pentru care a și fost condamnat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, Curtea de apel a considerat că, instanța de judecată la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Cu referire la argumentele apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde în privința inculpatului, instanța de apel a conchis că la aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată s-a călăuzit de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată ținând cont de gradul și pericolul social al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Sub aspectul individualizării pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut modul săvârșirii infracțiunii, pericolul social, personalitatea inculpatului, circumstanțe atenuante, cum ar fi căința sinceră și caracteristica pozitivă a acestuia, ne fiind reținute careva circumstanțe agravante, iar toate aceste stări de fapt fiind cumulate indică că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea de societate.

Instanța de apel, raportând prevederile legale la materialele cauzei, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, judecarea cauzei având loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, a concluzionat că instanța de fond întemeiat a dispus aplicarea în privința lui Damaschin Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod

penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, or aceasta se încadrează în limitele pedepsei prin aplicarea dispozițiilor art. 3641 alin. (8) Cod de procedură penală.

Subsecvent, Colegiul a reținut din materialele cauzei că Damaschin Ion a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fapta fiind comisă la data de 22.10.2016, iar prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.02.2018, Damaschin Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la închisoare pe termen de 1 an și 6 luni, cu stabilirea conform art. 90 Cod penal a unui termen de probațiune de 1 an.

În acest sens instanța de apel a considerat întemeiată soluția primei instanțe și în partea stabilirii pedepsei inculpatului cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, potrivit căruia conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a adăugat partea neexecutată a sentinței Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza căreia inculpatul a condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i lui Damaschin Ion pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani, iar pedeapsa aplicată acestuia prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, a fost lăsată pentru executare de sine stătător.

Totodată, instanța de apel just a respins argumentele referitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 87 Cod penal, stabilind că norma dată este inaplicabilă în speță.

Referitor la solicitarea apelantului cu privire la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a reținut că la emiterea sentinței instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor reale și personale ale inculpatului, în special ținând cont de faptul că în privința acestuia există trei sentințe de condamnare, suspendarea pedepsei cu stabilirea unui termen de probațiune, nefiind aplicabilă. Faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, prin

aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, Damaschin Ion a beneficiat de reducerea pedepsei, iar acest 5 motiv nu poate primi o dublă valență în sensul aplicării art. 90 Cod penal, corectarea inculpatului fiind posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

5. Decizia motivată a instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Damaschin Ion cu avocatul Martalog Viorica, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei instanței de apel din 19 iunie 2018, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia cauza a fi remisă la rejudecare în instanța de apel.

5.1. În motivare, recurenții au menționat că:

- instanța de apel ca și prima instanță, individualizând pedeapsa inculpatului nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante, fiind neglijate ca inexistente circumstanțele atenuante cum ar fi faptul că acesta are la întreținere soția, care nu lucrează și un copil minor de trei luni, cât și recuperarea integrală benevolă de către inculpat a prejudiciului;

- instanța de apel a admis ilegalitatea primei instanțe, care după aplicarea pentru infracțiunea incriminată (art. 187 Cod penal) a pedepsei de 4 ani închisoare, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a cumulat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 190 Cod penal, stabilindu-i definitiv aceeași pedeapsă de 4 ani închisoare;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a ajuns la concluzia stabilirii inculpatului a pedepsei la limita minimă, adică 3 ani 3 luni închisoare, iar în dispozitivul sentinței acestuia i se stabilește pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, prin urmare dispozitivul sentinței de condamnare contrazice motivării expusă în partea descriptivă a sentinței;

- constatând faptul condamnării inculpatului prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității, la aplicarea pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de apel inexplicabil a reținut drept întemeiată hotărârea instanței de fond, care contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, a dispus executarea separată a pedepsei de 120 ore muncă neremunerată, cumularea acestora fiind obligatorie.

6. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul a depuse referință prin care solicită instanței de recurs a decide asupra inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, considerând că admiterea de către

instanța de recurs a recursului ordinar, ar duce la agravarea situației inculpatului în propriul recurs, fapt inadmisibil potrivit prevederilor legii procesual penale enunțate.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2018, au fost admise recursurile ordinare declarate de către inculpat și avocatul Martalog Viorica, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, în cauza penală în privința lui Damaschin Ion și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1 În motivarea soluției sale, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a ținut cont de prevederile art. 414 alin. (1), art. 417 Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând apelul urma să verifice mai amănunțit legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în latura pedepsei, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată în această parte. Decizia instanței de apel, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Din conținutul deciziei rezultă că instanța de fond la examinarea cauzei a comis un șir de erori, care ulterior au fost menținute de către instanța de apel, și anume.

Potrivit dispozitivului sentinței, Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, inculpatului i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 3 (trei) ani. Pedeapsa aplicată inculpatului prin sentința Judecătoriei Orhei din 07.02.2018, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă

neremunerată în folosul comunității pe termen de 120 (una sută douăzeci) ore, s-a dispus a fi executată de sine stătător. 7 Colegiul, lecturând partea descriptivă a sentinței, constată că, instanța de judecată, referindu-se la pedeapsa ce urma a fi aplicată inculpatului, a ajuns la concluzia a-i numi acestuia pedeapsa minimă prevăzută de sancțiunea art. 187 alin. (2) Cod penal, sancțiunea minimă fiind de 5 ani și redusă cu 1/3 în baza art. 3641 Cod de procedură penală, rezumându-se la 3 ani 3 luni, fără amendă.

Potrivit dispozitivului sentinței, instanța de judecată după aplicarea pentru infracțiunea incriminată (art. 187 Cod penal) a pedepsei de 4 ani închisoare, aplicând art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, a stabilit definitiv inculpatului aceeași pedeapsă de 4 ani închisoare. În descriptivul sentinței, instanța constatând necesitate aplicării prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, face trimitere la sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018, conform căreia Damaschin Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe când în dispozitiv nu se indică sentința în baza căreia se dispune cumulul parțial.

Prima instanță, constatând faptul condamnării inculpatului prin sentința Judecătorei Orhei din 07.02.2018 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la muncă neremunerată de 120 ore în folosul comunității, a dispus executarea separată a acesteia, însă fără a-și motiva soluția, inclusiv prin prisma prevederilor art. 87 Cod penal, care prevede modul determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe. Examinând apelul declarat de către avocat în numele inculpatului, instanța de apel la respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de recurs ordinar a constatat că dispozitivul sentinței de condamnare contrazice motivării expusă în partea descriptivă a acesteia, iar instanța de apel, cu toate că avocatul a indicat aceste momente în cererea sa de apel, nu se expune asupra erorilor comise, însă prin menținerea sentinței, le acceptă considerând sentința drept una fondată și întemeiată.

Instanța de recurs ordinar a remarcat că în textul deciziei citarea unui șir de norme penale și procesual penale, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel, cu toate că potrivit art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală este obligată să o facă.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de avocatul Martalog Viorica în interesele inculpatului Damaschin Ion împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul centru) din 29 martie 2018, în cauza

penală privind condamnarea lui *Damaschin Ion* pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) f) Cod penal și casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre în această parte.

Lui *Damaschin Ion* recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3'), Cod Penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani 3(trei) luni, fără amendă.

În conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepsei stabilite lui *Damaschin Ion* prin sentința judecătorei Orhei(sediul Central) din 07.02.2018 condamnat în baza art. 186 al.(2) lit. b), c), d) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 120 ore, și cumulul parțial al pedepsei stabilite prin sentința judecătorei Orhei (sediul Central) din 07.02.2018 condamnat în baza 190 al.(2) lit. c) Cod Penal cu închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, cu privare de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani și în baza art. 90 Cod Penal pedeapsa cu închisoare a fost suspendată pe un termen de 1 an, i-a fost stabilită lui *Damaschin Ion* pedeapsă definitivă - 4 (patru) ani închisoare, fără amendă cu privare de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

Conform art.90 Cod Penal executarea pedepsei numită lui *Damaschin Ion* a fost suspendată condiționat pe un termen de 2 (doi) ani și nu va fi executată, dacă condamnatul în termenul de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea acordată.

8.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Codul penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea

celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut, că individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Damaschin Ion, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7,61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului a fost verificată de către instanța de recurs, fiind emisă și Decizia Curții Supreme de Justiție nr.1ra- 1888/2018 din 20.11.2018. Referitor la pedeapsă expusă în prezenta decizie a instanței de recurs se indică rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

Instanța de apel a reținut că inculpatul în prima instanță a confirmat dorința sa și în mod procesual, înaintând în instanță o cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu prevederile art. 364¹ CPP.

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată sa călăuzit de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 CP și art. 364¹ alin. (8) CPP, precum și prevederile art. 70 alin.3¹) CP, și a ținut cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

9. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet.

8.1 În motivarea recursului ordinar, procurorul a invocat:

- nu este decacord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după comiterea acesteia, de personalitatea lui, pronunțând o hotărâre neîntemeiată;

- consideră concluziile primei instanței și cele de apel, la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

9. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă de către avocatul Martalog Viorica prin care solicită instanței de recurs a decide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Raportat speței, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În contextul sesizat, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele și temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Față de cele ce preced, cu privire la temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal consideră că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de casare parțială a sentinței primei instanțe în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și modului de executare a acesteia, stabilindu-i în mod justificat pedeapsa definitivă - 4 (patru) ani închisoare, fără amendă cu privare de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 3 ani.

Pedeapsa i-a fost stabilită inculpatului în urma verificării și aprecierii probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală. Astfel, Curtea de Apel, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care și-a întemeiat soluția, inclusiv și în partea contestată de procuror în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Colegiul penal, ține să menționeze la acest capitol că soluția instanței de apel privind casarea parțială a sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și modului de executare, este una corectă și argumentată, motive care Colegiul penal le însușește, astfel respinge alegațiile procurorului precum că instanța de apel greșit a constatat că pedeapsa aplicată lui Damaschin Ion nu-și va atinge scopul pedepsei penale stipulat la art. 61 Cod penal, or, instanța de apel a reținut că în speță nu există circumstanțe raportate la personalitatea inculpatului, ce ar justifica aplicarea pedepsei cu închisoare sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, concluzionând că față de inculpat este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege – închisoare, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de probațiune, care ar permite corectarea și reeducarea inculpatului Damaschin Ion fără izolarea de societate însă sub controlul organului de probațiune.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnată inculpata.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Potrivit celor conținute în decizia instanței de apel, Colegiul Penal constată că, la determinarea modului de executare a pedepsei instanța de apel a ținut cont de următoarele împrejurări: că inculpatul a recunoscut fapta incriminată prin rechizitoriu și vinovăția sa de comiterea acesteia, s-a căit sincer precum și de vârsta inculpatului care la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 20 ani, judecarea cauzei a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ CPP.

Anume datorită circumstanțelor de mai sus, instanța de apel a statuat asupra aplicării pedepsei în privința lui Damaschin Ion, dispozițiilor art. 90 Cod penal, și a fost stabilită o pedeapsă cu suspendarea executării.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

În corespundere cu conținutul dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii.

Respectiv, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a rejudecat cauza în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 2) și art. 418 Cod de procedură penală.

Cu privire la temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2), art. 72 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat

corect în considerare gravitatea infracțiunii și atitudinea inculpatului față de aceasta, lipsa circumstanțelor agravante, prezența circumstanțelor atenuante căința sinceră și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și a redus corect limitele pedepsei în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată sa călăuzit de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77 CP și art. 364¹ alin. (8) CPP, precum și prevederile art. 70 alin.3¹) CP, și a ținut cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată inculpatei este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja pe Damaschin Ion de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procuror este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sîli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Damaschin Ion xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 mai 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda